

Prof. dr. sc. Mate Kurtović (Kaštel Sućurac, 17. studenog 1940. – Split, 6. svibnja 2015.)

Prof. dr. sc. Mate Kurtović bio je ugledni sveučilišni profesor. Rođen je u Kaštel Sućurcu 1940. godine, gdje je završio osnovnu školu. U Splitu je završio srednju stručnu školu – elektrosmjer, a potom je, uz rad u Dalmacijacementu, 1960. godine završio gimnaziju u Splitu. Nakon toga je upisao studij elektrotehnike na Elektrotehničkom fakultetu u Splitu, Sveučilišta u Zagrebu, na kojem je diplomirao 1964. godine. Bio je student prve generacije studenata elektrotehnike na Elektrotehničkom fakultetu u Splitu, upisane školske godine 1960./1961. Na tom fakultetu, 1964. godine, prvi je stekao diplomu diplomiranog inženjera elektrotehnike, odnosno bio je prvi od šestorice studenata koji su diplomirali istog dana. Na Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu, pod mentorstvom prof. dr. sc. Božidara Frančića, magistrirao je 1969. godine i doktorirao 1976. godine, obranivši magistarski rad naslova *Analiza prelaznih stanja u sinkronim strojevima pomoću digitalnog računala s posebnim osvrtom na energetske odnose* i potom doktorski rad naslova *Asinhroni hod sinhronog stroja s izraženim masivnim polovima*.

Po završetku studija, 1. siječnja 1965. godine zaposlio se na Elektrotehničkom fakultetu u Splitu u zvanju asistenta. Do umirovljenja 30. rujna 2011. godine neprekidno je bio zaposlen na istom fakultetu, koji od 1971. godine djeluje pod imenom Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu (FESB Split), a 1974. godine postao je sastavnica Sveučilišta u Splitu. Tijekom svog 46-godišnjeg znanstvenog, nastavnog i stručnog rada na FESB-u, radeći u asistentskim i znanstveno-nastavnim zvanjima, ostvario je međunarodno priznatu znanstvenu reputaciju te je značajno doprinio razvoju Sveučilišta u Splitu i šire društvene zajednice. U znanstveno-nastavno zvanje docenta izabran je 1973. godine, u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora izabran je 1978. godine, u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora izabran je 1984. godine, a u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora u trajnom zvanju izabran je 1999. godine.

Aktivno je sudjelovao u izvođenju jednog međunarodnog znanstveno-istraživačkog TEMPUS projekta. Bio je dugogodišnji član znanstvenog savjeta jednog međunarodnog znanstvenog časopisa. Recenzirao je 15 znanstvenih članaka za znanstvene časopise. Objavio je 11 znanstvenih radova u znanstvenim časopisima kategorije A indeksiranim u WoSCC i/ili Scopus bazi, 9 znanstvenih radova u nekad vrlo cijenjenom domaćem znanstvenom časopisu *Elektrotehnika*, 19 znanstvenih u zbornicima radova međunarodnih znanstvenih skupova te jedan znanstveni rad u zborniku radova domaćeg znanstvenog skupa. Osim toga, objavio je 9 stručnih radova u zbornicima domaćih stručnih skupova. Bio je voditelj 6 domaćih znanstveno-istraživačkih projekata.

Posebno je važan njegov doprinos na području razvoja numeričkih metoda za modeliranje elektromagnetskih pojava, koje je, među ostalim, uspješno primijenio u programskim paketima za numeričko modeliranje uzemljivačkih sustava i elektroenergetskih mreža. U području kojim se bavio, bio je jedan od vodećih stručnjaka u Republici Hrvatskoj.

Kao nastavnik je izvodio brojne kolegije iz područja elektromagnetizma, električnih strojeva i numeričkog modeliranja. Aktivno je sudjelovao u izradi nastavnih programa dodiplomskih, prediplomskih, diplomskih i poslijediplomskih studija te je samostalno uveo deset novih kolegija i sudjelovao u uvođenju još dvaju kolegija. Objavio je i jednu zbirku zadataka 1971. godine. Pod njegovim mentorstvom izrađena su i obranjena su 3 magistarska rada, 3 doktorske disertacije te više od 100 diplomskih radova. Posebno treba istaknuti da je pod njegovim mentorstvom izrađena i obranjena doktorska disertacija kojoj je prethodio prvi javni razgovor o očekivanom znanstvenom doprinosu disertacije održan na FESB-u, za što je trebalo pripremiti svu zakonom propisanu dokumentaciju.

Profesor Kurtović je na FESB-u obnašao i brojne rukovodeće funkcije. Između ostalog, od 1987. do 1989. bio je dekan Fakulteta, od 1991. do 1993. godine bio je predstojnik Zavoda za elektroenergetiku te u više mandata šef Katedre za teorijsku elektrotehniku i inženjersko modeliranje. Kao dekan pokrenuo je poslijediplomski magistarski studij elektrotehnike. Osim predanog rada sa studentima i suradnicima, značajna je i njegova suradnja s gospodarstvom, za čije je potrebe izradio stotinjak stručnih i znanstvenih studija uspješno primjenjujući postojeće i razvijajući nove znanstvene metode za potrebe rješavanja složenih inženjerskih problema.

Bio je član i potom predsjednik Matične komisije za područje elektrotehnike i računarskih znanosti Zajednice sveučilišta SRH. Bio je član Tehničkog odbora za normizaciju SRH. Bio je član Skupštine Republičke zajednice za znanstveni rad SRH. Bio je član Samoupravne interesne zajednice I za znanstveni rad SRH. Bio je predsjednik Udruge za elektromagnetsku kompatibilnost ELMACO – Split.

Neposredno nakon odlaska u mirovinu 2011. godine dobio je Plaketu Sveučilišta u Splitu za izuzetan doprinos razvoju Sveučilišta na znanstvenom, nastavnom i stručnom polju.

Split, 1. ožujka 2026.

Prof. emer. dr. sc. Slavko Vujević